

REVISIÓ DEL PLA GENERAL MUNICIPAL
DOCUMENT D'APROVACIÓ PROVISIONAL
JULIOL DE 2017

CATÀLEG MUNICIPAL DEL
PATRIMONI HISTÒRIC

MEMÒRIA

 TAULA DE CONTINGUT

1.	INTRODUCCIÓ, CONCEPTE I CONSIDERACIONS GENERALS	5
2.	CONSIDERACIONS SOBRE EL PATRIMONI HISTÒRIC-ARTÍSTIC I LA SEVA PROTECCIÓ	
2.1	Evolució recent del concepte de <i>Patrimoni</i>	7
2.2	El binomi conservació de la Herència – revitalització patrimonial	7
2.3	El paper del Catàleg en el procés evolutiu de l'herència patrimonial	7
2.4	Altres possibles mesures municipals de recolzament al Patrimoni	8
2.5	Les limitacions d'aquest Catàleg	8
2.6	Contingut específic del Catàleg	9
3.	REGULACIÓ DELS ELEMENTS CATALOGATS	10
3.1.	Definició de les categories de protecció, segons norma 72 del PTI	10
3.2.	Descripció del contingut indicatiu de la fitxa	11
3.3	Tipologies d'obres i intervencions	13
4.	LÈXICS	15
4.1	Lèxic d'elements constructius i arquitectònics	15
4.2	Lèxic de qualificatius	15
4.3	Lèxic de directrius particulars	15
4.4	Definicions	16
5.	CONJUNTS D' ELEMENTS CATALOGATS	18
ANNEX A:	CATÀLEG DE DALT VILA	21
ANNEX B:	CATÀLEG DE LA MARINA, SA PENYA I VARA DE REI	22
ANNEX C:	CATÀLEG D'ARQUITECTURA URBANA D'EXTRAMURS	23
ANNEX J:	JACIMENTS ARQUEOLÒGICS	25
ANNEX R:	CATÀLEG DE PATRIMONI RURAL	27

MEMÒRIA DESCRIPTIVA I JUSTIFICATIVA

1. INTRODUCCIÓ, CONCEPTE I CONSIDERACIONS GENERALS

El **Catàleg Municipal del Patrimoni Històric** del terme municipal d'Eivissa és un document complementari al Pla General. Es redacta desenvolupant les disposicions de l'article 86 del Reglament de Plantejament Urbanístic (R.D. 2159/1978) i d'acord amb el que preveu la Disposició Transitòria Tercera de la Llei 12/1998 del 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears. La regulació de les actuacions que afecten els edificis o els elements catalogats es recull a les Normes Urbanístiques del Pla General.

És un document obert, sempre disposat a l'enriquiment amb les aportacions i inclusions que l'Ajuntament d'Eivissa aprovi en un futur. El règim particular dels usos i condicions d'edificació es troba regulat en aquestes Normes i a les fitxes corresponents. Alguns d'ells gaudeixen de proteccions específiques a l'empara de la LPHIB:

- * **BIC:** **Bé d'Interès Cultural** (arts. 5 i següents LPHIB).
- * **BC:** **Bé Catalogat** pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera (art.14 i següents LPHIB).

Part del nucli urbà d'Eivissa fou declarat **Conjunt Històric-Artístic** el 13 de febrer de 1969 (BOE núm. 53 de 03/03/1969), incrementat amb la protecció arqueològica acordada pel Govern Balear, per la necròpolis del Puig des Molins (Decret 1374, BOIB núm. 155, de 12/11/1987).

Les zones protegides de la ciutat són:

- a) Zona Històric-Artística del Puig des Molins, que comprèn la necròpolis púnica i la seva àrea de protecció definida pel Decret 1374/1987, del 10 de novembre (Fitxa J027).
- b) Zona Històric-Artística de Dalt Vila, sa Penya i la Marina (Fitxes Annex A i B).
- c) Paratge Natural d'Es Soto (Fitxa J025).
- d) Zona de respecte, compresa entre les anteriors i el límit del Conjunt Històric-Artístic, pendent de redacció del Pla Especial del Puig des Molins.
- e) Zona de protecció arqueològica del Pla de Vila que coincideix amb l'eixample de la ciutat en direcció nord i oest fins a una línia paral·lela, a uns 260 m de l'avinguda de la Pau. Comprèn part de can Misses, can Cantó, fins a l'avinguda de Sant Josep. Inclou també la zona de ses Figueretes fins al carrer Quartó de Portmany arribant a la costa. El límit meridional coincideix amb el límit de l'àrea de protecció de la necròpolis del puig des Molins, coincidint amb l'eix de l'av. d'Espanya i més cap a l'Est amb els límits de l'àrea de protecció de la zona de Sa Penya, la Marina i de l'eixample, cap al límit de l'àrea portuària. Pel nord-est, abasta el territori situat a l'est de la carretera de Sant Antoni seguint el límit del municipi amb Santa Eulàlia pel Nord i tancant a l'est pel carrer de l'alcalde Bartomeu Rosselló Sala, a unir amb el límit de la badia (Fitxa J042).

- f) Franja especial de protecció de l'aqüeducte romà, d'acord a les prescripcions de la CIOTHUPA del 9 d'abril de 2008. Fixada en 10 metres a cada banda de la reconstrucció de la trajectòria (Fitxa J041).

Pel que fa a la categoria de *Bé d'Interès Cultural (BIC)* que, segons la llei autonòmica de patrimoni de 1998, posseeix bona part del centre urbà qualificat de "Conjunt Històric-Artístic", cal recordar alguns dels seus articles directament relacionats amb la protecció del conjunt: la conveniència de delimitar un entorn ampli de protecció (article 11); el deure de conservació (article 26); la possibilitat de sancionar en el cas d'incompliment del deure mencionat (articles 27 i 30); la reparació de danys en cas d'espatllar el conjunt o alguns dels seus elements (article 28); la regulació d'informes i autoritzacions (article 29); la cura i regulació en la instal·lació d'elements exteriors, com anuncis, cartells o plaques d'identificació (article 31), etc.

El criteri fonamental a través del qual s'aplica l'eina de catalogació és la preservació per a generacions futures d'aquells elements representatius del passat i que han d'articular el futur, és a dir, són elements que han de configurar l'Eivissa de demà. Per aquesta raó no sempre es cataloguen edificis que, sense perjudici de certs valors arquitectònics intrínsecs, no s'integren en el paisatge urbà. El catàleg no pretén preservar ni consolidar errors i abusos urbanístics del passat. En aquest catàleg s'ha procurat introduir edificis representatius de les diferents tipologies arquitectòniques existents en el municipi. S'han inclòs elements amb motiu del seu valor històric i com a testimoni dels que han desaparegut. S'ha de remarcar que el document ha de ser considerat com un document obert a successives revisions.

El contingut pretén ser el més exhaustiu possible, tot i les dificultats d'accés a determinats edificis. El catàleg presenta l'estat dels edificis i elements objecte de fitxa de catalogació en el moment de la seva realització.

2. CONSIDERACIONS SOBRE EL PATRIMONI HISTÒRIC-ARTÍSTIC I LA SEVA PROTECCIÓ

2.1 Evolució recent del concepte de Patrimoni

El darrer quart del segle XX ha suposat la definitiva substitució del concepte de “monument” pel del “lloc històric-artístic” o, en terminologia més comprensible, el complement de la idea d’una fita històrica i urbana dels edificis importants amb el de la continuïtat històrica de l’ambient.

De la simple protecció d’uns pocs edificis sencers i aïllats, s’ha passat al tractament d’un gran nombre d’elements i conjunts d’elements que van des del simple detall arquitectònic al conjunt tipològic, de la part històrica d’un edifici al d’un carrer, i, des d’aquest punt, a la imatge integral d’un Centre Històric. Si a tot això li afegim la necessitat de continuïtat social i, així, d’ús actiu, es fa patent la complexitat del problema i la corresponent evolució de les idees de “conservació” cap a les de “gestió”, evolució dins la qual s’emmarca aquest Catàleg i la present Revisió del Pla General.

Per sort, també la visió social d’allò “vell” com “ruïnós” i “incòmode” està evolucionant cap a la d’ “històric” com “qualitat ambiental” i “la cultura” com a “base econòmica”.

2.2 El binomi conservació de la Herència – revitalització patrimonial

La gestió del Patrimoni significa doncs, a més de la preservació de l’Herència Patrimonial, la seva conservació, l’aprofitament i l’enriquiment òptim. Només en la mesura en la qual els agents socials i, principalment, la iniciativa privada faci solidari el Patrimoni Individual amb l’Herència Cultural Col·lectiva, la funció de l’administració pública pot avançar en el camí d’aquest equilibri entre allò que és comú i el que és individual, entre la vitalitat de l’hàbitat i el que és el seu fonament històric.

Fins als anys setanta, corresponia a la planificació territorial el concepte de “futur” oposat quasi sempre al de “passat”, que s’atribuïa al Catàleg. L’evolució abans descrita duu a la introducció del que avui en dia es denomina *sustainable future* (futur viable), és a dir, la racionalització de l’ús del patrimoni en la planificació territorial.

2.3 El paper del Catàleg en el procés evolutiu de l’herència patrimonial

La profusió i particularitat dels problemes d’intervenció arquitectònica en el patrimoni, dona peu, a vegades, a imperfeccions puntuals, atribuïbles al fet que cada casa és diferent de les altres, però no sempre com un tot homogeni, ja que, en determinats casos, pot ser fruit de la superposició de diferents intervencions.

La catalogació d’edificis amb un cert grau d’ambigüitat històrica ens introdueix a aquesta problemàtica. Al mateix temps ofereix la idea de la fitxa com un pas més en la compatibilitat entre la conservació de les fites històriques i culturals, generals i particulars, i la revitalització de cadascun dels edificis i del conjunt urbà a través de la concatenació històrica de les intervencions arquitectòniques.

Les fitxes, doncs, s’haurien de deixar de considerar com un obstacle per a esdevenir un pas més entre la planificació general i el projecte individual, una recerca de les arrels presents a cada edifici, una anàlisi de les funcions bàsiques històric-culturals de la seva configuració i una guia d’equilibri entre passat i futur.

Arribarem així a la idea de la normativització general com a preservació genèrica de l'Herència i a la de les fitxes del catàleg que fan compatibles les directrius del disseny a escala urbana (planificació general i parcial o especial) i la creativitat formal arquitectònica. Dit d'altra manera, matisen en cada cas les línies generals d'actuació col·lectives que han de permetre una major vitalitat creativa sense renunciar a les garanties de conservació patrimonial.

Exclusivament a través de l'aprenentatge del llenguatge evolutiu de la tipologia arquitectònica de cada edifici i del seu entorn (immediat i circumdant), podrem aportar noves construccions que, sent producte dels nostres temps, han de servir com a fil conductor entre el passat, el present i el futur.

En el límit de les competències públiques i privades, **la fitxa del catàleg no substitueix la investigació profunda i rigorosa, prèvia a qualsevol intervenció**, però tampoc pot ser substituïda per aquesta en la mesura que fa falta una unitat de tractament de conjunt. Tampoc pot substituir ni una normativa adequada ni la corresponent disciplina urbanística, a les quals s'han d'atribuir les restriccions de la conducta social.

A causa de la seva transcendència, cal mencionar la promulgació de la Llei de Patrimoni Històric de les Illes Balears, llei 12/1998, del 21 de desembre de 1998. Fins i tot quan és bastant coneguda, sembla essencial citar textualment els seus objectius, que són una important declaració d'intencions respecte al valor del nostre Patrimoni i a la seva conservació, i romanen expressats en l'article 1. Objecte, apartat 1:

Són objecte d'aquesta llei la protecció, la conservació, l'enriquiment, el foment, la investigació i la difusió del patrimoni històric de les Illes Balears, perquè puguin ser gaudits pels ciutadans i puguin ser transmesos en les millors condicions a les generacions futures.

Aquesta llei suposa un pas fonamental per l'ordenació i el reforçament de les mesures destinades a la defensa i el coneixement del nostre Patrimoni Cultural. De les mesures, la catalogació és una de les més eficaces, tot i que, com sovint s'ha afirmat, no només ho és la seva confecció i aprovació, sinó, sobretot, la seva aplicació i difusió.

El títol III de la llei es refereix als béns arqueològics i paleontològics, definits en els articles 49 i 51. La concessió de les autoritzacions està regulada en el Decret 14/2011, de Reglament d'intervencions arqueològiques i paleontològiques de les Illes Balears.

2.4 Altres possibles mesures municipals de recolzament al Patrimoni

A les nombroses actuacions que l'Ajuntament pot i ha d'emprendre per a una millor conservació del valuós conjunt urbà, figura la de divulgar els valors d'aquest patrimoni amb l'objectiu de contribuir a una millor valoració pública i privada d'aquest, així com la formació d'una sensibilitat col·lectiva i individual –una de les eines fonamentals en la tasca de conservació del patrimoni cultural heretat-. És en aquesta línia d'actuacions que l'aplicació de la normativa urbanística es complementaria incentivant als propietaris dels edificis catalogats a la restauració mitjançant ajudes econòmiques, descomptes a les contribucions municipals, etc.

2.5 Les limitacions d'aquest Catàleg

La pròpia tasca de tractament unitari atribuït a aquest Catàleg planteja un límit en l'aprofundiment de cada fitxa en particular. També s'ha de tenir en compte les dificultats d'accés al coneixement de cada element protegit.

S'exclou d'aquest document la protecció d'ambients i conjunts urbans (carrers, places, itineraris, perspectives, tipologies, etc.) la defensa dels quals correspon al plantejament urbanístic.

El Catàleg és un document obert que, amb les pertinents garanties d'equitat pública, es pot completar amb noves aportacions o exclusions i, si correspon, modificar en funció de les troballes puntuals que així ho aconsellin.

2.6 Contingut específic del Catàleg

Els documents que constitueixen aquest Catàleg formen part del Pla General Municipal d'Eivissa i són els següents:

- * Memòria justificativa (que s'insereix al Pla General).
- * Plànols de situació (són els mateixos plànols d'ordenació del Pla General).
- * Normes Urbanístiques i de protecció (Secció sisena de les Normes Urbanístiques, complementàries a la resta de Normes del Pla General).
- * Fitxes particularitzades dels elements protegits.

El document més específic del Catàleg és el conjunt de *fitxes particularitzades* de cada element protegit.

Com a document complementari del Pla General, participa de la resta dels seus documents: Memòria justificativa, Plànols d'Ordenació i Normes Urbanístiques.

La informació inclosa a la fitxa és una primerenca aproximació al coneixement de l'edifici o bé catalogat i està subjecta a errades i omissions que es desprenen d'una simple apreciació visual dels elements als quals s'ha tingut accés en cada cas i a la urgència d'un treball d'aquest abast.

Com a tal, la seva funció és la de constituir la base per a la documentació més exhaustiva a realitzar en cada cas concret, en fase prèvia o simultània a les decisions d'intervenció. Aquesta documentació, com a mínim, s'ha de referir per descripció i avaluació històrica, ambiental i cultural a tots i cadascun dels punts descrits a la fitxa i a totes aquelles parts no descrites a la fitxa per falta d'accessibilitat immediata.

Les denominades directrius particulars d'intervenció s'han de considerar com a guia per al disseny de la intervenció arquitectònica i per a la valoració cultural d'aquesta per part dels organismes que controlen la seva idoneïtat, a completar sempre per la documentació descrita al paràgraf anterior.

3. REGULACIÓ DELS ELEMENTS CATALOGATS

La regulació de la intervenció en els edificis catalogats es fa a través de tres instruments de qualificació urbanística:

- a) La qualificació del sòl en zones edificables i sistemes d'espais lliures públics.
- b) La qualificació de protecció edificatòria específica de cada parcel·la o edifici.
- c) La regulació general de protecció del patrimoni i dels nivells d'intervenció en els elements catalogats establerta a les Normes Urbanístiques.

El patrimoni catalogat està regulat mitjançant una protecció individualitzada que apareix a la fitxa normativa particularitzada de cada immoble o element i per una protecció genèrica que depèn de la qualificació de protecció A, B o C que indica la tipologia d'obra i intervenció, etc., com s'indica als apartats següents.

3.1 Definició de les categories de protecció, segons norma 72 del PTI

Les fitxes del catàleg descriuen les característiques tipològiques dels edificis i altres elements patrimonials. Les categories en els quals s'enquadren les fitxes conformen el marc de protecció dels edificis, elements i conjunts, tenint sempre present que el caràcter tipològic d'un edifici mai ve mai donat per la façana sinó que és un conjunt de les característiques de les quals s'han de valorar:

- el conjunt urbanístic (així com la disposició de les peces del conjunt)
- l'orientació (quan no es troba alineada al carrer)
- el volum
- la proporció entre el massís i buit
- els materials: la combinació entre ells i la forma de col·locar-los

Els nivells de protecció: A, B, C i D:

Categoria A, protecció integral, tant d'exterior com d'interior. Inclou els edificis i elements construïts sobre els quals hi ha una declaració o incoació de *Bé d'Interès Cultural (BIC)* així com els que, sense haver-se instruït un expedient d'incoació de BIC, tenen una valoració anàloga a altres edificis, la protecció dels quals ha de ser molt forta, ja que la desaparició d'una de les seves parts desvirtua o minora la comprensió global del conjunt. Així mateix, comprèn les edificacions, elements o espais de valor històric o arquitectònic que per la seva qualitat, antiguitat, escassetat o raresa hagin de ser conservats amb les seves característiques fonamentals, tant exterior com interior (en particular els jaciments arqueològics). Són assenyalats en el plànol d'Ordenació amb la lletra "A":

Aquesta categoria s'ha reservat a edificis i elements singulars o de gran importància per al patrimoni cultural del poble: esglésies, casals, cases, molins, cisternes, pous i alguns exemples excepcionals de cases populars que pel seu valor tipològic i/o de bon estat de conservació són mereixedors d'aquesta protecció.

Categoria B, protecció estructural. S'ha inclòs en aquest grup els edificis o elements construïts que, sense tenir la qualitat arquitectònica, històrica o ambiental de la categoria superior (A), han de conservar els elements bàsics que defineixen les seves condicions volumètriques, estructurals, tipològiques i ambientals, sense perjudici d'obres d'adaptació interiors o excepcionalment exteriors compatibles amb

els elements que originaren la seva protecció. S'assenyalen en el plànol d'Ordenació amb la lletra "B".

En alguns casos, que apareixen indicats, romanen protegits també alguns elements de l'interior dels edificis. L'integren un conjunt d'edificis i elements, l'interès del qual radica no tant en la consideració de singularitat o en els seus valors individuals sinó, principalment, pel fet que la suma de tots ells conformen els grups tipològics importants de conservar.

Categoria C, protecció ambiental, de conjunt o d'entorn. S'inclouen en aquest grup els edificis i elements amb valors més difusos i que admeten un nivell d'intervenció més ampli. Engloba edificis i elements que es troben parcialment desvirtuats (per reformes inadequades o ús de materials no escaients) però que conserven part del seu interès i que se situen juntament amb d'altres catalogats que formen "conjunts", conserven un valor ambiental important.

En aquest cas també encaixen edificis que, sent reformats sense criteri, han perdut part del seu valor, però se situen en carrers importants i conserven encara el seu valor ambiental. S'assenyalen en el plànol d'ordenació amb la lletra "C".

Categoria D, protecció tipològica. S'assigna als elements que, mancats de la importància dels assignats al grau C, reuneixin, per les seues característiques tipològiques, mèrits suficients per a merèixer la protecció dels seus elements essencials. Admetran obres de consolidació, conservació, restauració, rehabilitació i reestructuració que no afectin més del 60% del volum total de l'edifici.

Pel que fa a la filosofia d'aquestes categories, és important assenyalar algunes consideracions. Les categories no corresponen a criteris que estableixin una possible classificació de qualitat o prioritat en la seva conservació. El Catàleg està format per un conjunt d'edificis i elements representatius del patrimoni cultural de Vila, així com per la seva evolució històrica, social i econòmica. El conjunt de les cases protegides amb la categoria B no és menys important, però els seus interiors han sofert múltiples intervencions al llarg de la seva història i els seus valors tipològics es conserven millor als exteriors.

En aquest sentit cal esperar que tant la promulgació de la Llei del Patrimoni Històric de les Illes Balears del 21 de desembre de 1998 (Llei 12/1998) –amb el que suposa de valoració justa i dedicació de mitjans per a la protecció-, així com l'aprovació i la vigència d'aquest Catàleg i la corresponent revisió del Pla General Municipal, facin que la declaració de Conjunt Històric no sigui una mera figura retòrica. Així també s'afavoriria l'actuació ferma i decidida per a la seva millora i justa valoració.

És per això que el Pla General preveu la creació per part de l'Ajuntament d'Eivissa d'una **Comissió Municipal de Patrimoni Històric** per controlar que el catàleg i les normes urbanístiques esdevinguin una eina eficaç per a la finalitat primordial per la qual s'ha fet: la conservació del patrimoni històric d'Eivissa.

3.2 Descripció del contingut indicatiu de la fitxa

El disseny de la fitxa s'ha elaborat tenint en compte el que s'estableix en el punt 1.3 de la norma 72 del PTI. El seu contingut comprèn els següents paràmetres:

- Identificació espacial: municipi, localització i mapa de situació.
- Identificació de l'element: denominació, codi d'identificació, topologia, ús actual, documentació fotogràfica.

- Descripció morfològica i estructural de l'element, cronologia, bibliografia.
- Grau de protecció, usos permesos, elements singulars a preservar i definició de les intervencions admeses, d'acord amb la classificació sobre els tipus d'obres i intervencions.

És evident que les definicions de les obres possibles que afecten l'edifici al seu conjunt (restauració, conservació, consolidació, rehabilitació, reestructuració, etc.) no resulten tan adequades quan s'han d'aplicar a elements concrets i més encara a les obres relacionades amb ells (per exemple, les obres que es puguin fer al voltant d'un objecte històric aïllat).

Tot i això, la definició del terme "restauració" com obres amb la finalitat de reposar o tornar a l'edifici les seves característiques originals, ha de ser calibrada des de la perspectiva de què un bon nombre d'edificis d'Eivissa constitueixen una espècie de palimpsest amb superposició de reformes d'importància diferent, mentre que els diferents elements tenen diferents graus de conservació i compatibilitat entre ells.

En aquest sentit, s'acompanya una antologia del lèxic unificat referit a elements constructius i arquitectònics, qualificatius i directrius particulars.

Les fitxes incorporen un detallat apartat de *Directrius de protecció* (punt 5), que han de considerar-se com directrius encaminades a ser una eina per als tècnics de l'Ajuntament i també per als arquitectes interventors al Patrimoni, perquè aquesta intervenció es faci de la manera més adequada possible.

S'ha de tenir en compte que, quan s'intervé a un edifici catalogat, s'ha de fer amb les següents premisses genèriques:

- a) El coneixement de les Característiques tipològiques i estilístiques bàsiques que li donen el seu valor patrimonial i que constitueixen la seva personalitat.
- b) Salvaguarda dels elements que li atorguen el valor patrimonial.
- c) Criteri unitari de la intervenció. Una intervenció no s'ha de convertir en un collage d'estils recuperats ni té perquè prescindir de cap element que formi l'estil bàsic que defineix l'edifici.
- d) Jerarquització de la intervenció, que apareix en aquells casos en què es vol donar un especial èmfasi a la característica més important que personifica un tipus determinat.
- e) La intervenció ha de dignificar encara més l'edifici, no llevar-li valor patrimonial; així, l'execució s'ha de fer amb les tècniques adequades, amb els materials més apropiats i amb les persones més indicades.
- f) Finalment, cada edifici ha tingut al llarg de la seva història una sèrie d'intervencions ja fetes que per norma general compliquen, distorsionen i fan perdre el seu valor. Sabent la dificultat de recuperar l'estat original, es fan una sèrie d'observacions per a les intervencions susceptibles d'una millora que puguin solucionar-se amb la col·laboració dels implicats.

Tot i que en es plànols s'assenyalen els edificis que es cataloguen, la protecció del catàleg abraça en principi tota la parcel·la adscrita a l'element protegit. En cas de dubte, s'aplicarà almenys a la parcel·la cadastral. No obstant això, l'Ajuntament o la Comissió Municipal de Patrimoni Històric podrien justificadament ampliar les mesures de cautela o protecció a l'entorn immediat quan les intervencions en aquests posin en perill els béns protegits adjacents o propers.

La protecció del Catàleg s'aplicarà amb les prescripcions particulars de les fitxes del respectiu inventari. Al cas de Dalt Vila, la Marina i sa Penya, les Normes Urbanístiques del Pla General s'apliquen amb caràcter subsidiari o complementari.

Els criteris particularitzats d'intervenció de les fitxes dels inventaris només es podran aplicar amb caràcter complementari de la regulació establerta pel nivell de protecció (A, B o C), la regulació de la qual s'estableix a les Normes Urbanístiques.

A cada edifici, construcció o element protegit se li assigna un codi que apareix retolat al plànol d'ordenació corresponent.

3.3 Tipologies d'obres i intervencions

La regulació dels nivells de protecció s'ha fet en base a les següents definicions, extretes del PTI. Les obres a realitzar en els immobles existents poden variar en ordre creixent del seu nivell d'intervenció, transformadora de l'edifici o immoble original segons la següent graduació:

RESTAURACIÓ. Són obres que tenen la finalitat de reposicionar o tornar a l'edifici o una part d'ell a les seues característiques originals, científicament conegudes a les seves estructures, com als seus elements, acabats i decoracions, de tal manera que el procés sigui reconeixible.

CONSERVACIÓ. Són obres per al manteniment de totes les condicions estructurals i elements de l'edifici en perfecte estat de salubritat i ornament exterior i interior, és a dir, obres amb la finalitat de complir les obligacions de la propietat pel que fa a les ja anomenades condicions d'ornament i higiene a l'edificació. Es consideren dins d'aquest apartat les eventuais reparacions de tots aquells elements i instal·lacions que es considerin el mal estat (coberta, baixants, instal·lacions sanitàries, etc.) i estrictes obres de manteniment com reparacions de rajoles, enlluït o pintures.

CONSOLIDACIÓ. Són obres de recuperació d'elements de les estructures resistents o el seu reforç o reparació amb eventual substitució parcial d'aquestes, per assegurar l'estabilitat de l'edifici i de les seves parts resistents. En els edificis de protecció integral les obres s'hauran de realitzar amb els mateixos materials i sistemes constructius utilitzats originàriament, havent de quedar reconeixibles.

REHABILITACIÓ. Són obres de rehabilitació les d'adequació, millora de condicions d'habitabilitat o redistribució de l'espai interior, mantenint en tot cas les característiques estructurals de l'edifici (estructura portant) i els aspectes fonamentals (no de forma mimètica) de la tipologia. Aquest tipus d'obra podrà suposar l'adequació dels usos sota coberta actuals, modificació de patis interiors o buits que siguin façana, obertura de patis interiors i buits d'escaleres que no afectin l'estructura portant i l'ocupació de patis interiors quan aquests presentin dimensions notòriament inferiors a les permeses com mínimes per les ordenances municipals, que no estiguin protegides a les fitxes del catàleg o no siguin un element fonamental de la tipologia (pati central o vestíbul).

No es podrà augmentar la volumetria de l'edifici.

REESTRUCTURACIÓ. Són obres de reestructuració les d'adequació o transformació de l'espai interior i exterior de l'edifici, incloent-hi la possibilitat de demolició o substitució parcial d'elements estructurals. Només es podrà afectar la façana en aquells casos en els quals les noves obertures siguin ritmes compositius de la tipologia del buidatge del llenç de la façana. El cas extrem de l'obra de reestructuració serà el buidatge de l'edifici entenent per tal la demolició interior generalitzada amb el manteniment de la façana o façanes exteriors i els seus remats.

En casos excepcionals i segons l'indicat al plànol d'ordenació, es podrà aixecar una o més plantes, en una profunditat màxima de dues crugies, sense superar la profunditat de l'edifici existent ni la de dotze (12) metres. Si bé s'haurà d'integrar adequadament a l'edifici original, haurà de ser reconegut com a evolució d'aquest.

No es podrà augmentar la volumetria de l'edifici exceptuant quan així s'indiqui en el plànol d'Ordenació, tal com s'exposa al paràgraf anterior.

RECONSTRUCCIÓ. Són obres que tenen com a finalitat la construcció d'una nova planta sobre un solar o espai no construït que reproduceixi l'edifici o construcció que el precedia a l'ocupació del mencionat solar o espai.

Les obres de reconstrucció, com que es vinculen a les condicions d'un edifici preexistent, s'han d'ajustar a aquelles, almenys pel que fa a elements definitoris de les característiques arquitectòniques, tipològiques o ambientals essencials que determinen la seva protecció.

A la reconstrucció s'eliminen els afegits que desvirtuïn la tipologia edificatòria, segons les definicions de les presents normes.

AMPLIACIÓ. Són obres d'afegit de la superfície edificada o del volum o alçada existents.

OBRA NOVA. Són obres de construcció de nova planta sobre solars existents o els que puguin sorgir com a resultat de la substitució d'edificis conformement a les Normes d'aquest Pla. Aquestes, vendrien limitades pels paràmetres edificatoris definits en aquesta normativa i al plànol d'Ordenació.

Resum dels tipus d'obra:

TIPUS D'OBRA	Nivell de Protecció				
	A	B	C	D	E
Restauració	*	*	*	*	*
Conservació	*	*	*	*	*
Consolidació	*	*	*	*	*
Rehabilitació	NO	*	*	*	*
Reestructuració	NO	NO	(1)	(3)	*
Reconstrucció	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)
Ampliació	NO	NO	*	*	*
Obra nova	NO	NO	NO	NO	NO

4. LÈXICS

4.1 Lèxic d'elements constructius i arquitectònics

Parts constructives i arquitectòniques que conformen l'edifici, i aspectes ambientals i pautes constructives i arquitectòniques que formen substrats històrics i estilístics, els quals han contribuït a la seva configuració en un o diferents moments de la seva existència. Aquesta definició genèrica inclou:

ELEMENTS:	Pròpiament dits o en sentit estricte (paret, substrat, arc, escala, parament, façana, etc.). També com a unitats constructives o arquitectòniques (crugia, buc, pati, cobertes, etc.)
PAUTES:	(constructives o arquitectòniques) Sistemes constructius o formes compositives en certa mesura atribuïdes a un lloc, època, cultura, estil o inclús a un edifici únic d'especial interès.
ASPECTES:	En el sentit de configuratiu d'un element físic, conseqüència o motiu de la seva forma o textura, de vegades relacionats amb altres components del tipus sociocultural, microclimàtic, lumínic, etc.
CONFIGURACIÓ:	Organització compositiva i relació de massa, buits, decoracions, materials i que consta d'una unitat arquitectònica.

4.2 Lèxic de qualificatius

HISTÒRIC:	es refereix a les característiques d'una època o d'un estil determinat.
TRADICIONAL:	es refereix a característiques del caràcter urbà, que sense adscriure's a una època o estil determinat, es troba arrelat abans de 1940.
MODERN:	es refereix a elements o conjunts no tradicionals atribuïbles a la primera meitat d'aquest segle o de la segona del passat.
RECENT:	atribuïble a la segona meitat del s. XX.
ORIGINAL:	de l'obra de referència.

4.3 Lèxic de directrius particulars

Referides a condicions de disseny o de materials i de posada en l'obra, imperatives als casos previstos a la Normativa, pel que fa als anomenats "elements puntuals".

PRESERVACIÓ:	Manteniment i protecció d'un element en l'estat en què es troba en el moment de la redacció i/o revisió de les fitxes. En el cas d'un element de tipus general (casc, cobertes, carreró, etc.) la preservació s'ha d'entendre també referida a la seva configuració general com traça ordenadora o pervivència arqueològica, sense perjudici de petites intervencions que el desvirtuïn.
CONSERVACIÓ:	Manteniment i protecció d'un element en bon estat i aspecte.
RESTITUCIÓ:	Reposició el més proper possible (segons les directrius de la <i>Carta del Restauro</i>) de l'estat i posició originals d'un element en mal estat, del qual es coneixen amb certesa suficients característiques per a refer-lo.
POTENCIACIÓ:	Valorització, emfatització d'un o diversos objectes d'inferior interès que es relacionen.
DOCUMENTACIÓ:	Expressió documental clara i suficient.

ADEQUACIÓ:	Donar solució constructiva i formal integrada a les pautes i regles compositives històriques o tradicionals d'un element existent no original o nou.
EVIDENCIES:	Deixar a la vista un element o detalls sense emfatitzar la seva presència.
NEUTRALIZACIÓ:	Tractar un element per forma, color i textura neutres per a minimitzar o difuminar la seva presència en el conjunt.
AFEGITS FUNCIONALS:	Es refereix a cossos d'edificació o elements constructius que aconsegueixin una funció infraestructural (banys, ascensors, cuines, etc.) o de circulació (passatges, etc.) o bé, simplement, es tracta de àmbits o espais complementàries que permeten l'ús de l'edifici fent-lo compatible amb la conservació integral de la part de l'edifici d'interès històric.

4.4 Definicions

Patrimoni arquitectònic i ambiental: s'entén per patrimoni arquitectònic i ambiental el conjunt d'edificis, construccions i elements, aïlladament considerats o en grups identificables, format per:

- a) Edificis i conjunts d'interès cultural caracteritzats per les seves condicions històriques, artístiques, típiques o ambientals d'especial valor subjectes a una protecció individualitzada i incorporades al Catàleg.
- b) Edificis, construccions o conjunts que, sense tenir les característiques especials anteriors, s'han de conservar per raons estètiques, econòmiques i socials que impedeixen la seva destrucció, desvalorització, abandonament o ruïna, subjectes a una protecció genèrica.
- c) Elements aïllats, tals com jardins, reixes, portes, paviments, mobiliari urbà, decoracions en façana, que per si mateixes o per la seva ubicació en la ciutat, en un edifici o per funció estètica s'han de conservar, formant part de la totalitat urbana, subjectes a protecció individualitzada i/o genèrica.

Patrimoni social i econòmic: s'entén per patrimoni social i econòmic el conjunt de grups, classes, usos i activitats populars i econòmiques que conformen el teixit social i històric del poble, que s'ha de conservar i evitar que s'elimini o margini o sigui innecessàriament transformat per motius simplement urbanístics de major rendibilitat econòmica.

Patrimoni natural i arqueològic: S'entén per patrimoni natural i arqueològic el conjunt fet per aquells espais que contenen informació sobre l'evolució del territori, tant respecte a la seva formació, espècies vegetals o animals extingides o en perill d'extinció i totes aquelles restes relacionades amb la Història de l'Home que siguin susceptibles de ser estudiades amb metodologia arqueològica.

Voltant extern: són les parts de l'edificació en contacte directe amb l'atmosfera exterior que comprèn els tancaments de l'edificació (façanes, mitgeres, patis, cobertes, etc.).

Estructura interna: Són les estructures resistents que puguin ser portadores i sustentadores.

Estructura portadora: és la que transmet les càrregues i esforços de l'edifici al terreny (murs de càrrega, pilars, columnes, bigues, etc.).

Estructura sustentadora: És la que transmet com a càrrega només el seu propi pes, més la sobrecàrrega d'ús de suport (biguetes, forjats, escales, balcons, etc.).

Crugia de l'edifici: És l'espai comprès entre dos murs de càrrega o pòrtics consecutius.

Afegit: És tot element que, construït amb posterioritat a l'edifici original, no revesteix cap interès per a la lectura tipològica original d'aquest, ni per als desenvolupaments posteriors del tipus. Tampoc per les pròpies característiques pot ser considerat d'interès històric, arquitectònic ni estructural, sinó que es produeix una distorsió a l'immoble on està condicionat, ja sigui afectant la seva estètica i/o salubritat d'aquest.

Per a la correcta interpretació sobre la consideració o no d'afegit per a determinat o determinats elements es podrà sol·licitar una definició a l'Ajuntament, prèvia sol·licitud de la llicència, que la concretarà a través dels seus Serveis Tècnics, en funció de l'establert a les Normes i amb informe preceptiu de la Comissió del Centre Històric i Catàleg.

Altell: És un forjat intermedi situat a la planta baixa, que no arriba a la façana, separat d'aquest tres o més metres. No comptabilitzarà com a planta els altells previstos específicament a alguna fitxa particularitzada.

Entresòl: És originàriament la prolongació del forjat de l'altell fins al carrer, espacialment independent de la planta baixa. Sempre es considerarà una planta diferent de la baixa.

Patrimoni catalogat: És el conjunt d'immobles, espais públics o elements singulars sotmesos a una protecció individualitzada, pels valors objectius i singulars dels edificis o elements inclosos. Es divideix en dos qualificacions segons les categories de protecció integral o estructural.

Patrimoni no catalogat: és el conjunt d'immobles, espais no construïts o elements sotmesos a una protecció genèrica per la via de normes de conservació, edificació i intervenció pel seu interès des del punt de vista tipològic i ambiental.

5. CONJUNTS D' ELEMENTS CATALOGATS

Els elements catalogats es divideixen en cinc grups o conjunts, d'acord amb la següent classificació:

A) DALT VILA

Correspon als elements declarats BIC o BC dins l'àmbit dels respectius PEPRI de Dalt Vila – es Soto. Per a la resta d'elements es remet al catàleg inclòs al Pla Especial i la seva regulació, que s'incorpora al Pla General.

B) LA MARINA I SA PENYA

Correspon als elements declarats BIC o BC dins l'àmbit del PREPI de La Marina, sa Penya i Vara de Rei. Per a la resta d'elements es remet al catàleg inclòs al Pla Especial respecteiu que s'incorpora al Pla General.

C) ARQUITECTURA URBANA D' EXTRAMURS

Es mantenen substancialment els elements inclosos en el catàleg del PGOU del 2009, referit a l'arquitectura i enginyeria dels s. XIX i XX. El seu àmbit és la resta del terme municipal. Les dades incloses en el Catàleg es basen en l'***Inventari d'Arquitectura del segle XX de la Ciutat d'Eivissa*** redactat pels arquitectes Félix Julbe Moreno i Manel Díaz Jiménez, amb Ferran Bonet, complementat amb les declaracions de protecció ja existents. S'aporten noves informacions sobre alguns dels elements anteriors i afegint nous béns.

Les fitxes particularitzades de cada element són recollides a l'Annex C.

J) JACIMENTS ARQUEOLÒGICS O D'INTERÈS CULTURAL

S'han incorporat aquells llocs, excavats durant les darreres dècades, en els quals s'han conservat restes arqueològiques, visibles o enterrades. També se'n han inclòs altres, no visitats, extrets de la ***Carta Arqueològica***, redactada per la Conselleria de Cultura del Govern Balear en 1989. La protecció del Patrimoni arqueològic, la seua supervisió i les autoritzacions per a la intervenció en els mateixos correspon a la Comissió Insular del Patrimoni Històric (arts. 49 i següents LPHIB).

La localització sobre la cartografia, quan no s'ha fixat amb precisió, és un toc d'atenció sobre la proximitat de jaciments coneguts al voltant de les quals s'aplica la protecció del Catàleg i la LPHIB.

R) ARQUITECTURA RURAL

Es refereix a l'arquitectura i enginyeria tradicional de l'economia agrària històrica. Recull la majoria d'elements inventariats pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera l'any 2000 (***Inventari d'Arquitectura Rural del Municipi d'Eivissa***, redactat per l'arquitecte tècnic Juan Jose Serra Rodríguez, el setembre del 2000, actualitzat), complementat amb les declaracions de protecció ja existents.

Les fitxes particularitzades de cada element són recollides a l'annex R

Tots els elements catalogats d'aquest conjunt presenten el màxim nivell de protecció (A).

Tipologia dels béns catalogats

Tots els elements catalogats se'ls ha englobat en alguna de les tipologies definides en la norma 72.1.1 del Pla Territorial d'Eivissa, que són les següents:

1. Jaciments arqueològics
2. Arquitectura religiosa
3. Escultura monumental religiosa i heràldica
4. Arquitectura civil
5. Arquitectura militar
6. Béns etnològics
7. Béns integrats del patrimoni històricoindustrial
8. Béns d'interès paisatgístic-ambiental (entès per tals no només els espais amb destacats valors naturals o arquitectònics, sinó també els conjunts urbans les característiques, dels quals els hi confereixin una unitat rellevant des del punt de vista etnològic, històric o social)

La tipologia dels béns catalogats apareix reflectida tant en els llistats dels elements com a la pròpia fitxa de cadascun.

Eivissa,

LA TECNICA DE PATRIMONI
(Document signat electronicament al marge)

ANNEXOS

ANNEX A: CATÀLEG DE DALT VILA

Codi	Denominació	Nivells Protec	Altres proteccions	Tipus	Plànol
A001	BALUARD DE SANTA TECLA	A	BIC	5	O.3.10
A002	CORTINA ENTRE BALUARDS: STA. TECLA - ST. BERNAT	A	BIC	5	O.3.10
A003	BALUARD DE SANT BERNAT	A	BIC	5	O.3.10
A004	CORTINA ENTRE BALUARDS: ST. BERNAT – ST. JORDI	A	BIC	5	O.3.10
A005	BALUARD DE SANT JORDI	A	BIC	5	O.3.10
A006	CORTINA ENTRE BALUARDS: ST. JORDI – ST. JAUME	A	BIC	5	O.3.10
A007	BALUARD DE SANT JAUME	A	BIC	5	O.3.10
A008	CORTINA ENTRE BALUARDS: ST. JAUME – ST. PERE	A	BIC	5	O.3.10
A009	BALUARD DE SANT PERE	A	BIC	5	O.3.10
A010	PORTAL NOU	A	BIC	5	O.3.10
A011	CAVALLER DE SANT LLUC	A	BIC	5	O.3.10
A012	CORTINA ENTRE BALUARDS: ST. PERE – ST. JOAN	A	BIC	5	O.3.10
A013	BALUARD DE SANT JOAN	A	BIC	5	O.3.10
A014	SALA D'ARMES (MACE)	A	BIC	5	O.3.10
A015	PORTAL DE SES TAULES I PATI D'ARMES	A	BIC	5	O.3.10
A016	CORTINA ENTRE BALUARDS: ST. JOAN – STA. LLÚCIA	A	BIC	5	O.3.10
A017	BALUARD DE SANTA LLÚCIA	A	BIC	5	O.3.10
A018	ES POLVORÍ	A	BIC	5	O.3.10
A019	TRAM ENTRE SANTA LLÚCIA I ES REVELLÍ	A	BIC	5	O.3.10
A020	ES REVELLÍ	A	BIC	5	O.3.10
A021	TRAM DE SANTA TECLA CAP A SA PORTELLA	A	BIC	5	O.3.10
A022	ESGLÉSIA I CONVENT DELS DOMINICS	A	BIC	2	O.3.10
A023	CAPELLA DEL SALVADOR I SEU DE L'ANTIGA UNIVERSITAT	A	BIC	2/4	O.3.10
A024	CATEDRAL	A	BIC	2	O.3.10
A025	CASTELL- ALMUDAINA: EDIFICI DE SES VOLTES	A	BIC	5/4	O.3.10
A026	CASTELL- ALMUDAINA TORRE DE L'HOMENATGE	A	BIC	5	O.3.10
A027	CASTELL- ALMUDAINA: QUARTELS DE POULET	A	BIC	5	O.3.10
A028	CASTELL- ALMUDAINA: CASA DEL GOVERNADOR	A	BIC	5/4	O.3.10
A029	CAVALLER DE L'ALMUDAINA	A	BIC	5	O.3.10

ANNEX B: CATÀLEG DE LA MARINA, SA PENYA I VARA DE REI

Codi	Denominació	Nivell de Protecció	Altres proteccions	Típus	Plànol
B001	TEATRE PEREIRA	A	BIC	4	O.3.9
B002	CASA BRONER	A	BIC	4	O.3.10
B003	HOTEL MONTESOL	A	BC	4	O.3.9
B004	FAÇANA EDIFICI CARRER BISBE TORRES,2	B	BC	4	O.3.9
B005	CAS SABONER	B	BC	4	O.3.9

ANNEX C: CATÀLEG D'ARQUITECTURA URBANA D'EXTRAMURS

Codi	Denominació	Nivell Protecció	Altres	Tipus	Plànol
C001	HOTEL ESPAÑA	B		4	O.3.9
C002	EDIFICI D'HABITATGES CAN CALBET	B		4	O.3.9
C003	EDIFICI D'HABITATGES IGNASI WALLIS, 14-18	B		4	O.3.9
C004	EDIFICI GRUPO AVENIDA	C		4	O.3.9
C005	EDIFICI D'OFICINES MATUTES	C		4	O.3.9
C006	CONJUNT D'HABITATGES VIA ROMANA, 1-3-5	B	BC	4	O.3.10
C007	HABITATGE UNIFAMILIAR JOAN XICÓ, 12	C		4	O.3.10
C008	HABITATGE UNIFAMILIAR JOAN XICÓ, 14	C		4	O.3.10
C009	VILLA ISABEL	C		4	O.3.10
C010	HABITATGE UNIFAMILIAR JOAN XICÓ, 18	C		4	O.3.10
C011	HABITATGE UNIFAMILIAR TANIT, 3	B		4	O.3.10
C012	HABITATGE UNIFAMILIAR TANIT, 8	B		4	O.3.10
C013	CONJUNT D'HABITATGES VIA ROMANA, 7-13	C		4	O.3.10
C014	VILLA CONCEPCIÓN	C		4	O.3.10
C015	CASA STRAUSS	B		4	O.3.6
C016	CASA KAUFMANN	B		4	O.3.10
C017	OBSERVATORI DEL PUIG DES MOLINS	C		7	O.3.10
C018	HOTEL CENIT	C		4	O.3.6
C019	COMANDANCIA MILITAR	B	BC	5	O.3.10
C020	CAN VENTOSA	B		4	O.3.9
C021	CAN PACO DES SELLETER	B	BC	4	O.3.9
C022	IES. SANTA MARIA (CAN CARAMUNT)	D		4	O.3.9
C023	EDIFICI D'HABITATGES BISBE CARRASCO, 4	C		4	O.3.9
C024	VILLA PEPITA	C		4	O.3.9
C025	COL·LEGI LA CONSOLACIÓN	D		4	O.3.9
C026	COL·LEGI SA REAL	D		4	O.3.5/10
C027	CONJUNT D'HABITATGES LA EBUSITANA	B		4	O.3.10
C028	EDIFICI AVINGUDA D'ESPANYA, 33	D		4	O.3.10
C029	EDIFICI D'HABITATGES CAN PATRICIET	C		4	O.3.6
C030	EDIFICI D'HABITATGES GRUP SANTA MARIA	D		4	O.3.6
C031	EDIFICI D'HABITATGES ARAGON, 62	D		4	O.3.6
C032	LA MUTUAL	D		4	O.3.6
C033	CEMENTIRI VELL	C		2	O.3.6

C034	HOTEL ES VIVER	C		4	O.3.6
C035	CONJUNT REINA SOFIA	D		4	O.3.6
C036	APARTAMENTS SANDIC	B		4	O.3.6
C037	CASA SINZ	B		4	O.3.12
C038	CASA LOUYET-MAZY	B		4	O.3.12
C039	CASA PEARSON	B		4	O.3.12
C040	FAR DE BOTAFOC	B		7	O.3.13
C041	DIC DE LLEVANT I FAR	B		7	O.3.9
C042	CEMENTIRI NOU	B		2	O.2

ANNEX J: JACIMENTS ARQUEOLÒGICS

Codi	Denominació	Nivell de Protecc	Altres proteccions	Tipus	Plànol
J001	CASTELL- ALMUDAINA	A	BIC	1	O.3.10
J002	CATEDRAL I SAGRISTIA	A	BIC	1	O.3.10
J003	PABORDIA – PALAU EPISCOPAL	A	BIC	1	O.3.10
J004	SEU DE L'ANTIGA UNIVERSITAT	A	BIC	1	O.3.10
J005	C.I. MADINA YABISA	A	BIC	1	O.3.10
J006	JARDINS CÚRIA	A	BIC	1	O.3.10
J007	BARRI PÚNIC CARRER DE STA MARIA	A	BIC	1	O.3.10
J008	CISTERNA PÚNICA EN CAN BARDAXÍ	A	BIC	1	O.3.10
J009	CASA GRIMES	A	BIC	1	O.3.10
J010	HOSPITAL CIVIL	A	BIC	1	O.3.10
J011	RONDA CALVI	A	BIC	1	O.3.10
J012	CARRER DELS JUEUS	A	BIC	1	O.3.10
J013	CASA MOUTAS	A	BIC	1	O.3.10
J014	ANTIC HOTEL EL PALACIO	A	BIC	1	O.3.10
J015	CARRER SANTA FAÇ	A	BIC	1	O.3.10
J016	HABITATGES DEL CARRER SANT JOSEP, 7-9	A	BIC	1	O.3.10
J017	SA CARNISSERIA VELLA	A	BIC	1	O.3.10
J018	CISTERNA PÚNICA A LA RONDA FRATÍN	A	BIC	1	O.3.10
J019	BALUARD DE SANTA LUCIA	A	BIC	1	O.3.10
J020	JACIMENT FENICIO-PUNIC AL MACE	A	BIC	1	O.3.10
J021	MURALLA MEDIEVA: SANTA CREU, 14	A	BIC	1	O.3.10
J022	CISTERNES AL PEU DE MURALLA DEL CARRER JAUME I	A	BIC	1	O.3.10
J023	TEATRE PEREIRA	A	BIC	1	O.3.10
J024	CISTERNA I COVES SOTA EL BALUARD DE STA. LLÚCIA	A	BIC	1	O.3.10
J025	ELEMENTS ARQUEOLÒGICS ÀREA D'ES SOTO.	A	BIC	1	O.3.10
J026	ELEMENTS ARQUEOLÒGICS ÀREA SA PENYA I LA MARINA	A	BIC	1	O.3.9
J027	NECRÒPOLIS DEL PUIG DES MOLINS	A	BIC	1	O.3.10
J028	C.I. SA CAPELLETA	A		1	O.3.10
J029	EDIFICI MAYMO	A	BIC	1	O.3.10
J030	CONSERVATORI DE MÚSICA	A	BIC	1	O.3.10
J031	HIPOGEUS AL CARRER LLEÓ, NUM 8	A	BIC	1	O.3.10
J032	RESTES ARQUEOLÒGIQUES SOTA AV. ESPANYA, 24-34	A	BIC	1	O.3.10

J033	ES CLOT DE BAIX	A		1	O.3.10
J034	NECRÒPOLIS DE CAN MISSES	A		1	O.3.6
J035	TRAM D'AQÜEDUCTE DE CAN MISSES- SES GALAMONES	A		1	O.3.5
J036	TRAM D'AQÜEDUCTE DE CAS FERRÓ	A		1	O.3.8
J037	BATERIA MILITAR DE CAS SERRES	A		1	O.3.10
J038	BATERIA MILITAR DE S'ILLA GROSSA	A		1	O.3.13
J039	SITGES DE CAN COVES	A		1	O.3.10
J040	PUIG DES CÓNUL- COVA ES SET FUMERALS	A		1	O.3.10
J041	TRAJECTÒRIA DE L'AQÜEDUCTE ROMÀ	A		1	O.2
J042	ZONA ARQUEOLÒGICA DEL PLA DE VILA	A		1	O.2
J043	VIA PUNICA,34	A		1	O.3.6

ANNEX R: CATÀLEG DE PATRIMONI RURAL

Codi	Denominació	Nivell de Protecció	Altres protecc	Tipus	Plànol
R001	CAN FÉLIX	B		4	O.3.10
R002	MOLÍ D'EN FÉLIX	A	BIC	7	O.3.10
R003	MOLÍ D'EN TONI JOAN	A	BIC	7	O.3.10
R004	CAN TONI JOAN	C		4	O.3.10
R005	MOLÍ D'EN PEP JOAN	A	BIC	7	O.3.10
R006	CAN PEP JOAN	B		4	O.3.10
R007	MOLÍ DES PORXET	A	BC	7	O.3.10
R008	CAN COVA	A		4	O.3.10
R009	MOLÍ D'EN ROIG	B	BC	7	O.3.10
R010	MOLÍ D'EN CANTÓ	B	BC	7	O.3.6
R011	MOLÍ DE NA SECORRADA	B	BC	7	O.3.6
R012	MOLÍ DE SES COVES	B	BC	7	O.3.6
R013	CAS SERRES DE BAIX	A	BC	4	O.3.6
R014	CAN CASALS	B		4	O.3.6
R015	MOLÍ DE SA PUNTA	B	BC	7	O.3.7
R016	CASA DE SA PUNTA DE DALT	A	BC	4	O.3.7
R017	MOLÍ DE CAS SERRES	B		7	O.3.7
R018	CAS SERRES DE DALT	C		4	O.3.6
R019	HORT DES MIGRÓ	B		6	O.3.3
R020	HORT A CA LES ÀNIMES	B		6	O.3.3
R021	HORT AL CAMI VELL DE SANT JORDI	B		6	O.3.3
R022	CA LES ÀNIMES	D		4	O.3.3
R023	HORT DE CA N'ANDREUET	B		6	O.3.3
R024	CAN PARRA	A	BC	4	O.3.2
R025	CA NA FERRASSA	B		4	O.3.2
R026	CAN VICENT TONIÓ	B		4	O.3.2
R027	CA N'ESPERANÇA DE CAN JOSEPET	C		4	O.3.2
R028	CAN TONIÓ VELL	C		4	O.3.2
R029	POU D'EN BASQUES	A	BC	6	O.3.2
R030	CAN PERE CASALS	C		4	O.3.2
R031	CAN XICU CASALS	C		4	O.3.2
R032	CAN XICU DE CAS MUT	B		4	O.3.1
R033	ALJUB I POU DE CAN XICU DE CAS MUT	C		6	O.3.1
R034	POU DE CAS MUT	A		6	O.3.1
R035	CAS MUT	B		4	O.3.1
R036	CAN VICH	C		4	O.3.1
R037	CAN CODOLAR	B		4	O.2
R038	ALJUB DE CAN CODOLAR	B		6	O.2
R039	FORN DE CALÇ TORRENT D'EN CAPITÀ (1)	B		6	O.2
R040	FORN DE CALÇ TORRENT D'EN CAPITÀ (2)	B		7	O.2
R041	FORN DE CALÇ TORRENT D'EN CAPITÀ (3)	B		7	O.2
R042	FORN DE CALÇ TORRENT D'EN CAPITÀ (4)	B		7	O.2
R043	FORN DE CALÇ TORRENT D'EN CAPITÀ (5)	B		7	O.2
R044	FORN DE CALÇ TORRENT D'EN CAPITÀ (6)	B		7	O.2
R045	CAS CONSOL	B		4	O.3.1
R046	POU DE CA N'ESCANDELL	B		6	O.3.5
R047	SES CASES NOVES DE CAN TOMEU	D		4	O.3.5
R048	ALJUB SES CASES NOVES DE CAN TOMEU	C		6	O.3.5
R049	CAN TONI TOMEU	D		4	O.3.5

R050	CAN TOMEU	B		4	O.3.5
R051	POU DE CAN TOMEU	B		6	O.3.5
R052	SA COLOMINA	B	BC	4	O.3.5
R053	HORT DE SA JOVERIA	C		6	O.3.5
R054	SA JOVERIA	B		4	O.3.5
R055	POU DE SA JOVERIA	C		6	O.3.5
R056	ES PORXET	B		4	O.3.4
R057	CAN PALAU DE BAIX	C		4	O.3.4
R058	CAN RAMON PALAU	B		4	O.3.4
R059	CAN PANECA	B		4	O.3.4
R060	CAN BOFILL	C		4	O.3.4
R061	HORT DE CAN MURTERA	B		6	O.3.9
R062	HORT DE CAS DOMINGUETS DE DALT	B		6	O.3.4
R063	CAS FERRÓ	C		4	O.3.8
R064	HORT DE CAS FERRÓ	C		6	O.3.8
R065	HORT DES RASPALLAR	B		6	O.3.8
R066	CAL MANCO- S'ARMERIA	C		4	O.3.8
R067	SA CONSERVA	B		4	O.3.8
R068	CA NA TONA DE BAIX	B		4	O.3.11
R069	FEIXES AL PRAT DE SES MONGES	A		6	O.3.11
R070	PORTAL DE FEIXA (1)	B		6	O.3.11
R071	PORTAL DE FEIXA (2)	B		6	O.3.11
R072	PORTAL DE FEIXA (3)	B		6	O.3.11
R073	PORTAL DE FEIXA (4)	B		6	O.3.11
R074	PORTAL DE FEIXA (5)	B		6	O.3.11
R075	PORTAL DE FEIXA (6)	B		6	O.3.11
R076	PORTAL DE FEIXA (7)	B		6	O.3.11
R077	CASA SES FEIXES (I)	C		4	O.3.11
R078	PORTAL DE FEIXA (8)	B		6	O.3.11
R079	PORTAL DE FEIXA (9)	B		6	O.3.11
R080	PORTAL DE FEIXA (10)	B		6	O.3.11
R081	PORTAL DE FEIXA (11)	B		6	O.3.11
R082	CASA SES FEIXES (II)	C		4	O.3.11
R083	PORTAL DE FEIXA (12)	B		6	O.3.11
R084	PORTAL DE FEIXA (13)	B		6	O.3.11
R085	PORTAL DE FEIXA (14)	B		6	O.3.11
R086	PORTAL DE FEIXA (15)	B		6	O.3.11
R087	PORTAL DE FEIXA (16)	B		6	O.3.11
R088	PORTAL DE FEIXA (17)	B		6	O.3.11
R089	PORTAL DE FEIXA (18)	B		6	O.3.11
R090	PORTAL DE FEIXA (19)	B		6	O.3.11
R091	PORTAL DE FEIXA (20)	B		6	O.3.11
R092	CAN GUERRA	C		4	O.3.11
R093	FEIXES PRAT DE VILA	A		6	O.3.9
R094	PORTAL DE FEIXA AL PRAT DE VILA (1)	B	BC	6	O.3.9
R095	PORTAL DE FEIXA AL PRAT DE VILA (2)	B	BC	6	O.3.9
R096	PORTAL DE FEIXA AL PRAT DE VILA (3)	B	BC	6	O.3.9
R097	CAS MANCO	C	BC	6	O.3.9
R098	PORTAL DE FEIXA AL PRAT DE VILA (4)	C	BC	6	O.3.9
R099	PORTAL DE FEIXA AL PRAT DE VILA (5)	C	BC	6	O.3.9
R100	PORTAL DE FEIXA AL PRAT DE VILA (6)	C	BC	6	O.3.9
R101	CAN PORTELL	C		4	O.3.9
R102	PORTAL DE FEIXA AL PRAT DE VILA (7)	B		6	O.3.9
R103	CAN CANTÓ	C		4	O.3.6